FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 1. DECEMBER 1977 [1]

Høje Ret.

Denne sag er blevet forelagt Domstolen i form af en anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof. Appellanten i retsforhandlingerne for den nævnte ret er Fritz Fuss KG, der i Ebingen i Forbundsrepublikken Tyskland fremstiller elektriske apparater. Indstævnte er Oberfinanzdirektion München.

Den 14. januar 1977 anmodede appellanten indstævnte om en bindende toldtariferingsudtalelse (»Verbindliche Zolltarifauskunft«) vedrørende tariferingen ifølge den fælles toldtarif af visse varer som appellanten ønskede at indføre til Forbundsrepublikken fra USA.

Varerne er beskrevet i meget tekniske detaljer i sagsakterne og især i forelæggelseskendelsen fra Bundesfinanzhof. Jeg mener, at det vil være tilstrækkeligt at anføre, at de bestod af temmelig forfinede »ultralyd«-indikatorenheder, der var bestemt til at udgøre dele til tyverialarmer. Der var to slags, den ene blev benævnt »Advisor III« og den anden »Advisor VI«. Et komplet tyverialarmsystem omfatter ikke alene indikatorenhederne, men også et signalapparat (visuelt eller akustisk), der aktiveres af indikatorerne, og kabler, som forbinder indikatorerne indbyrdes og hovedapparatet eller signalkontrollen med signalgiveren.

Den 12. maj 1975 afgav indstævnte to bindende toldtariferingsudtalelser, én vedrørende Advisor III og den anden vedrørende Advisor VI. Indstævnte henførte i begge tilfælde varerne under position 85.22 i den fælles toldtarif, som omfatter »elektriske maskiner og apparater, der ikke henhører under nogen anden position i dette kapitel«.

Kapitel 85 i den fælles toldtarif har overskriften »elektriske maskiner og apparater samt elektrisk materiel«. Kapitel 85 udgør sammen med kapitel 84, der har overskriften »dampkedler, maskiner og apparater samt mekaniske redskaber«, afsnit XVI i den fælles toldtarif. Det har overskriften »maskiner og apparater samt mekaniske redskaber; elektrisk materiel«.

Det er nødvendigt at fremføre tre bemærkninger vedrørende ordlyden af position 85.22.

Den første er, at ordene »having individual functions« (som har egen selvstændig function), der er indeholdt i den engelske version af positionen, ikke har noget modstykke i affattelserne på Fællesskabets fem andre officielle sprog. Dette genspejler det forhold, at disse ord er indeholdt i den engelske version af Bruxelles-nomenklaturen men ikke i den franske. De forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen gør det imidlertid klart, at de er underforstået i den franske version. Disse bemærkninger fastslår: »The electrical appliances and apparatus falling in this heading must have individual functions« (positionen omfatter kun elektriske maskiner og apparater, som har deres egen selvstændige funktion) — (på fransk »une funktion propre«).

For det andet findes der i underpositionerne til position 85.22 i den fælles toldtarif en vis vejledning til forståelse af, hvad der dér menes med »individual function«. Der er tre underpositioner:

»A. Til fremstillig af varer henhørende under pos. 28.51 A (Euratom)«- dvs. fremstilligen af bestemte isotoper;

»B. Specielt udformet til adskillelse af bestrålet kernebrændstof, til behand-

1 — Oversat fra engelsk.

ling af radioaktivt affald eller til behandling af bestrålet kernebrændstof for genanvendelse (Euratom)«;
»C. Andre varer.«

(Indstævnte henførte de pågældende varer under C. De toldsatser, der gælder for varer, som er omfattet af denne underposition, er: autonom 13 %, bundet 8 %).

For det tredje er position 85.22 ikke den eneste opsamlingsposition i kapitel 85. Der er også position 85.28, som er den sidste position i kapitlet, og som omfatter »elektriske dele til maskiner og apparater, for så vidt de ikke henhører under andre positioner i dette kapitel«. Da enhver del til en maskine eller et apparat nødvendigvis har sin selvstændige funktion i maskinen eller apparatet, tyder dette på, at den »individual function« (selvstændige funktion), som en maskine eller et apparat skal have for at falde ind under position 85.22, er noget mere end en blot og bar funktion som en del af et hele. (Toldsatserne ifølge position 85.28 er: autonom 14 %, bundet 5,5 %).

Ved brev af 4. juni 1975 klagede appellanten til indstævnte over, at varerne var blevet henført under position 85.22. Appellanten krævede ikke, at varerne skulle henføres under position 85.28, men under position 85.17. Denne omfatter »elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle f.eks. ringeapparater, sirener, signaltavler, tyverialarmer og brandalarmer) . . .« (Toldsatserne ifølge denne position er: autonom 15 %, bundet 6 %).

Grunden til at appellanten anmodede om, at varerne måtte blive tariferet under position 85.17 og ikke under position 85.28, skyldes de indledende bestemmelser til afsnit XVI i den fælles toldtarif.

Betemmelse nr. 2 til afsnit XVI (der ses bort fra henvisninger til kapitel 84 og dets positioner) foreskriver, at »dele til maskiner« med forbehold af betingelser og undtagelser, som ikke er af betydning her, »tariferes . . . efter følgende regler:

a) Dele, de er særlig nævnt i en af positionerne i kap. . . . 85 (bortset fra pos. . . . 85.28), tariferes i den pågældende position, uanset hvilken maskine de er bestemt til.
b) Dele, der ikke omfattes af bestemmelsen i punkt 2.a., og som er af den art, der sædvanligvis anvendes til en bestemt art maskine eller til flere maskiner henhørende under samme position (herunder maskiner henhørende under pos. . . . 85.22), tariferes i samme position som de pågældende maskiner . . .
c) Alle andre dele tariferes i pos. . . . 85.28.«

Bestemmelse nr. 5 foreskriver:

»Ved betegnelsen maskiner forstås i ovenstående bestemmelser alle maskiner, apparater og redskaber, der henhører under afsnit XVI«

Jeg mener, at appellantens krav var velbegrundet. De pågældende varer var ikke særlig nævnt i nogen af positionerne i kapitel 85 (bortset fra position 85.28), de faldt således ikke ind under betemmelse nr. 2 litra a). De var imidlertid af en art, der sædvanligvis anvendes til en bestemt art apparater, nemlig tyverialarmsystemer, og skulle derfor i medfør af bestemmelse nr. 2, litra b) tariferes med denne slags apparater under position 85.17. Da det forholdt sig således, kunne bestemmelsens litra c) ikke finde anvendelse, med det resultat, at position 85.28 var udelukket. Dette ræsonnement synes desuden at være i overensstemmelse med de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende bestemmelse nr. 2 og positionerne 85.17, 85.22 og 85.28.

Indstævnte afviste imidlertid appellantens krav. Den 1. september 1975 traf indstævnte en klageafgørelse (»Einspruchsentscheidung«), som bekræftede denne parts tidligere afgørelse. Indstævnte accepterede, at varerne udgjorde komponenter til tyverialalarmsystemer, og at alle komponenterne til et sådant system, hvis de blev

indført sammen, skulle tariferes under position 85.17. Men indstævnte indtog det standpunkt, at indikatorenheder, der er bestemt til at udgøre dele til et sådant system, og som indføres særskilt, skal anses for at falde ind under position 85.22, fordi de udfører en »individual function« (selvstændig funktion) ved at aktivere signalapparaterne. Jeg mener, at dette standpunkt var forkert: et apparat kan ikke anses for at have en »individual function« i den i position 85.22 forudsatte betydning, medmindre den funktion, som det udfører, er nyttig i sig selv. Den simple sporing af, at der er en ubuden gæst til stede i et lokale, er nytteløs, medmindre den således registrerede oplysning videregives til de personer, som er interesseret heri. Indikatorenhederne udfører således ikke nogen nyttig funktion uden kablerne og signalapparatet.

Appellanten har nu indbragt indstævntes afgørelse for Bundesfinanzhof, som ved kendelse af 19. april 1977 har forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»Skal bestemmelse nr. 2 jf. bestemmelse nr. 5 til afsnit XVI i den fælles toldtarif fortolkes således, at også elektriske enkeltapparater, der tilsammen udgør de nødvendige bestanddele af et elektrisk signalapparat til akustiske eller visuelle signalerigsformål som omhandlet i position 85.17 i den fælles toldtarif, men som imidlertid ikke kan henføres under denne position, fordi de skal tariferes uden de kabler, som forbinder de enkelte elektriske apparater, og uden akustiske eller optiske signalgivere, skal anses for dele til maskiner hhv. dele i den førstnævnte bestemmelses forstand, eller omfatter denne bestemmelse nr. 2 kun dele af en fast sammenføjet enhed?«

Spørgsmålet genspejler et anbringende, som indstævnte fremførte for Bundesfinanzhof, og som var baseret på bestemmelse nr. 3 til afsnit XVI og på de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, for så vidt som de henviser til denne bestemmelse.

Bestemmelse nr. 3 lyder således:

»Når andet ikke er bestemt, tariferes kombinerede maskiner, der består af to eller flere maskiner, der er sammenbygget til en enhed, samt maskiner, der er indrettet til at udføre flere funktioner (komplementære eller alternative), efter den pågældende kombinations eller maskines hovedfunktion«.

Jeg mener, at det klart fremgår af selve ordlyden af denne bestemmelse, at den ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde. De omtvistede varer, indikatorenhederne, er ikke en kombineret maskine eller (jf. bestemmelse nr. 5) et sammensat apparat eller sammensat redskab, »der er sammenbygget til en enhed«. Indikatorenhederne er heller ikke maskiner, apparater eller redskaber, »der er indrettet til at udføre flere funktioner (komplementære eller alternative)«, undtagen i den irrelevante betydning, at komponenterne til et apparat, der selv er bestemt til at udføre en særlig funktion, som følge af tingenes natur er indbyrdes komplementære.

De forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen forekommer mig, for så vidt som de vedrører bestemmelse nr. 3, at bekræfte denne konklusion snarere end at rejse tvivl om den. Endog deres overskrift er bemærkelsesværdig: den er »maskiner, apparater eller redskaber, der kan udføre flere funktioner, herunder maskiner m.v., der kan anvendes til udskifteligt værktøj, samt kombinerede maskiner, m.v.« Under denne overskrift finder man følgende:

»Som hovedregel tariferes maskiner, apparater eller redskaber, der kan udføre flere funktioner, efter deres hovedformål eller hovedfunktion.

Kombinerede maskiner m.v., bestående af to eller flere forskellige maskiner, apparater eller redskaber, der er sammenbygget til en enhed, og som i rækkefølge eller samtidigt udfører *særskilte,* men almindeligvis komplementære arbejdsfunk-

tioner, der er beskrevet i forskellige positioner i afsnit XVI, tariferes ligeledes efter den pågældende kombinations hovedformål eller hovedfunktion.

Følgende eksempler kan nævnes på sådanne maskinkombinationer: en trykkemaskine kombineret med en hjælpemaskine til foldning af papir (pos. 84.35), en papæskemaskine kombineret med en hjælpemaskine til trykning af navn eller et enkelt mønster på æskerne (pos. 84.33), industriovne kombineret med løfte- eller transportanordninger (pos. 84.14 eller 85.11), og en cigaretfremstillingsmaskine kombineret med en hjælpemaskine til pakning (pos. 84.59).

Ved anvendelsen af ovennævnte bestemmelser betragtes maskiner, apparater eller redskaber af forskellig art som *sammenbygget til en enhed,* når den ene er indbygget i eller monteret på den anden, eller når de er monteret på fælles fundament, konsol etc. eller i et fælles kabinet. ...

Bestemmelse 3 til afsnit XVI *bringes ikke i anvendelse,* når en maskinkombination i sig selv er direkte omfattet af en bestemt position, f.eks. luftkonditioneringsmaskiner (pos. 84.12).

Reglerne i bestemmelse 3 anvendes endvidere ikke i tilfælde, hvor maskiner, apparater eller redskaber består af særskilte komponenter, der er bestemt til at arbejde sammen og udføre en klart defineret enkeltfunktion, som er beskrevet i en position i kap. 84 eller, oftere, i kap. 85. I sådanne tilfælde tariferes hele maskinen m.v. i den position, hvor den pågældende arbejdsfunktion er beskrevet uanset om de enkelte komponenter er sammenbyggede eller af praktiske eller andre grunde foreligger som særskilte enheder, som blot skal forbindes med rørledninger (til luft, komprimeret gas, olie etc.) eller med anordninger til kraftoverførsel eller med elektriske ledninger.

Som eksempler på *funktionelle enheder* af denne type kan nævnes:

1) Køleanlæg bestående af komponenter, som ikke er sammenbygget til en enhed, men som er indbyrdes forbundet med et rørsystem til cirkulation af kølemidlet.
2) Malkemaskiner, hvis forskellige bestanddele (vakuumpumpe, pulsator, pattekopper og spande) er indbyrdes forbundet med slanger og rør.
3) Svejseapparater bestående af svejsehoved eller -tænger samt transformator, generator eller ensretter til strømforsyning.
4) Radiosendere med tilhørende strømforsyningsenheder, forstærkere m.v.
5) Transportable radiotelefonisendere med tilhørende mikrofon.
6) Radarapparater med tilhørende strømforsyningsenheder, forstærkere m.v.
7) Tyverialarmer bestående af f.eks. en infrarød lampe og en fotocelle, som påvirker en alarmklokke, etc.

Forudsat komponenterne *indføres sammen,* tariferes disse funktionelle enheder som kølemaskiner (pos. 84.15), malkemaskiner (pos. 84.26), svejseapparater (pos. 85.11), radiokommunikations- eller radarapparater (pos. 85.15), tyverialarmer (pos. 85.17), etc.

Ved *særskilt indførsel* tariferes de enkelte komponenter (kompressorer, vakuumpumper, transformatorer, generatorer, ensrettere, strømforsyningsenheder, forstærkere, betjeningstavler, mikrofoner, infrarøde lamper, fotoceller etc.) i deres egne respektive positioner«.

Som det fremgår af forelæggelseskendelsen er det dette sidste stykke, som har fået Bundesfinanzhof til at tvivle. Jeg mener imidlertid, at dette stykke skal læses i lyset af alle de forudgående bemærkninger og altså i lyset af indholdet af kapitlerne 84 og 85 i nomenklaturen. For vort behov er det væsentlige indhold i bemærkningerne, at »reglerne i bestemmelse 3 anvendes ... ikke i tilfælde, hvor maskiner, apparater eller redskaber består af særskilte komponenter, der er bestemt til at arbejde sammen og udføre en klart

defineret enkeltfunktion, som er beskrevet i en position i ... kap. 85«

Det syvende eksempel på en sådan »funktionel enhed«, der nævnes i bemærkningerne, er »tyverialarmer«. Bemærkningerne fastslår derefter, måske temmelig unødvendigt, at når komponenterne til en sådan enhed indføres sammen, skal de tariferes under den position, som gælder for denne enhed. Endelig fastslår bemærkningerne uddybende, at bestemte komponenter ved særskilt indførsel »tariferes ... i deres egne respektive positioner«. Disse komponenter er imidlertid alle genstande, som er omfattet af særlige positioner. Ifølge bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI er de omfattet af litra a). Kompressorer og vakuumpumper er således angivet i position 84.11, transformatorer, generatorer og ensrettere i position 85.01, strømforsyningsenheder i positionerne 85.03 og 85.04, højttalere og mikrofoner i position 85.14, kontroltavler i position 85.19, infrarøde lamper i position 85.20 og fotoceller i position 85.21. Det følger imidlertid ikke heraf, at enhver komponent i en »funktionel enhed« har sin særlige position. Hvor en sådan komponent ikke er særligt angivet i nogen position i kapitel 84 eller 85, falder den ind under bestemmelse nr. 2, litra a) elle b), afhængig af om den er »af den art, der sædvanligvis anvendes til en bestemt art« maskine, apparat eller redskab.

Jeg mener derfor, at den første del af det spørgsmål, som Bundesfinanzhof har forelagt Domstolen, skal besvares bekræftende, og at der ikke er nogen hjemmel for det synspunkt, at bestemmelse nr. 2 alene gælder for dele af en fast sammenføjet enhed.

Dette er også Kommissionens opfattelse, bortset fra at den henviser til den almindelige bestemmelse nr. A (2), litra a) i de (indledende) bestemmelser til den fælles toldtarif, der lyder: »når en bestemt vare nævnes i en positionstekst, omfatter positionen også ukomplette eller ufærdige varer af den omhandlede art, for så vidt de fremtræder som i det væsentlige komplette eller færdige varer.«

Kommissionen anfører, at de pågældende indikatorenheder må anses for »i det væsentlige« at fremtræde som tyverialarmsystemer, skønt de er ukomplette eller ufærdige, og at de derfor falder ind under position 85.17 i medfør af denne almindelige bestemmelse. Kommissionen indrømmer imidlertid, at det i en sag som den foreliggende tilkommer den pågældende nationale ret at undersøge, om denne almindelige bestemmelse muligvis kan finde anvendelse. Jeg er naturligvis enig heri, og jeg behøver blot at tilføje, for det første, at Bundesfinanzhof ikke har forelagt Domstolen noget spørgsmål om den mulige anvendelse af den almindelige bestemmelse nr. A (2), litra a), og for det andet, at denne almindelige bestemmelse, hvis det antages, at den gælder i dette tilfælde på den af Kommissionen anførte måde, vil føre til det samme resultat som bestemmelse nr. 2, litra b) til afsnit XVI.

Endelig mener jeg, at jeg bør nævnte et punkt, hvorom Bundesfinanzhof og Kommissionen har fremført indbyrdes afvigende synspunkter. Det vedrører »NIMEXE«, den statistiske varefortegnelse for Fællesskabets udenrigshandel og for samhandelen mellem dets medlemsstater, som blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 1445/72 af 24. april 1972 (ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3065/75 af 24. 11. 1975).

NIMEXE opdeler position 85.19 i den fælles toldtarif i tre »statistiske underopdelinger«:

»A. Tyverialarmer, brandalarmer o.lign.
B. Andre elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle.
C. Dele.«

Kommissionen anfører, at underopdeling C dækker de dele, som i medfør af bestemmelse nr. 2, litra b) til afsnit XVI henføres under position 85.17.

Bundesfinanzhof har udtrykt det synspunkt, at de statistiske underopdelinger i NIMEXE ikke kan anvendes ved fortolk-

ningen af den fælles toldtarif. Kommissionen har på den anden side udtrykt, at de kan tages i betragtning, og at der bestemt vil opstå kaos, hvis den fælles toldtarif og NIMEXE fortolkes uafhængigt af hinanden. Kommissionen henviser til præamblen til forordning nr. 1445/72 (JO L 161 af 17. 7. 1972), hvori det blandt andet hedder:

»medlemsstaterne er kontraherende parter til konventionen af 15. december 1950 vedrørende nomenklaturen for tarifering af varer i toldtariffer (Bruxelles-nomenklaturen); ... de har desuden accepteret forslaget fra Toldsamarbejdsrådet af 8. december 1960 om at sikre overensstemmelse mellem Bruxelles-nomenklaturen og den almindelige internationale handelsklassificering, der blev ændret og vedtaget af De forende Nationers Økonomiske og Sociale Råd i 1960: ... som et resultat skal den statistiske varefortegnelse for Fællesskabets udenrigshandel og for samhandelen mellem dets medlemsstater tilpasses Bruxelles-nomenklaturen i dens nuværende eller fremtidige form, således at de statistiske oplysninger vedrørende Fællesskabets udenrigshandel og for samhandelen mellem dets medlemsstater kan fremskaffes på grundlag af disse to internationale nomenklaturer.«

Kommissionen henviser endvidere til forordningens artikel 1, stk. 1 litra a), som foreskriver, at NIMEXE

»skal omfatte ... positioner, som modsvarer positionerne i nomenklaturen for tarifering af varer i toldtariffer (Bruxelles-nomenklaturer) eller underpositionerne i nomenklaturer til den fælles toldtarif eller til de statistiske underopdelinger af disse positioner eller underpositioner, og også positioner, som ikke modsvares på denne måde, men som indføres med henblik på specielle formål.«

Det kan således kun undtagelsesvis antages, at positioner i NIMEXE ikke svarer til positioner i den fælles toldtarif.

Også på dette punkt er jeg enig med Kommissionen. Der kan bestå en teknisk vanskelighed ved at fortolke den fælles toldtarif i lyset af NIMEXE, hvis reglerne i NIMEXE er yngre end den fælles toldtarifs. Men den version af den fælles toldtarif, som er relevant i den foreliggende sag, er den, således som Bundesfinanzhof selv påpeger det, der var i kraft i 1975, dvs. den var bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/74 af 15. oktober 1974. Der består ikke nogen vanskelighed ved at fortolke den ud fra NIMEXE.

Jeg mener derfor, at Domstolen som svar på spørgsmålet fra Bundesfinanzhof bør statuere, at bestemmelserne nr. 2 og 5 til afsnit XVI i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at elektriske redskaber, der sædvanligvis anvendes som komponenter til elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle, som er omfattet af position 85.17, selv skal tariferes under denne position, endog når de indføres uden andre komponenter til sådanne apparater.